

in divinis praeceptis

3 Insuper 2° de gravissimis autoribus et doctis
 laty tōi in nra de veritate inte grata dicitur a dno mēto-
 am in illudiam vel eīd inte effiari et attributa; si in illu
 intūdite factr in effiā in uolte, et oīpōā, tunc sōt pōtēri
 dari sōtē ex pte aīy 1^a dōm nominatum, in id ex pte sōtē
 hō in ex pte sōtē in pōt sōtē a substantia, corpore et sōtē
 gravibus metaphisicis ex eo qd illor intūdūt et sōt pōtēri
 si ex pte aīy idē pōtē cogit in dōm ad rōtē quia ex pte
 cognoscit in ordine ad alī sed at rōtē cognoscit dōtē ex eo qd
 cognoscit hō in q intūdūt at, 2^a quōtūq; quōq; cognoscit
 aliquid clare id confuse cognoscunt ea quō sunt de dīvīn-
 tā, hīc sūpōtīy sūt.

Subiectio 1^a

De imperio divini Deo unicus potest admitti
 vno uti.

4 Retr a fine ita pater Arriaga in legibus
 facie 7^a sectione 3^a Videtur, Lincus, Cuius, pater Torres,
 pater Juniga, Gabriel Maior, Gregorius, Bona spes qd sequit
 te ingeniosi R.R. in maturo scriptis; vel multum adstant
 2^a dimitunt translationem cartis ad pacem et in legatione
 vntē qd a pater Vasquius pater Galster, at que alii dūdōm
 A.A. quos refert. S. L. in metica tractatus 1° n° 213 ex
 ge adūt duo Thomas Castany Mentis, et Capreuluz vntē
 sō Joario Nagus de Trinitate Capite 3° n° 2° libro 1° dūd
 intē rācōm pōtēri hōt ēē univōtām ad ptes dīvīnā pōtēri
 nēri dētē autoritā dīvī Augustīnī 7° dīvīnitate sōi — Tro
 gleria dīvīnū 5 pōtēri dīvīnā 2^a sōi ē dīvī gōtōnā ē.

5 In hoc sū 2^a gōtōnā ut dūdōm ad rōtē dīvīnā
 sōtīy

Dicitur et ratione utriusque imperari deum atque in creaturis deum
gratiam a se indebitam a nationibus per se ipsos obtinere et rationem utriusque
pro et posterius capere deum in gratia deum. De maiori ex eo in deo
tenuis finitur ad dignitatem et subordinatum ad rationem. Quod dicitur
habet ratio sentienda et rationi in se diversam ex dignitate omnia
principia generis et diversae finaliter et longitudo rationis finaliter
De in Deo dantur ratio rationandi et primum in se de se. Quod tenuis
finitur ad dignitatem generis et subordinatum principiorum a primum
habet deinde ex eo quod sit eo et equum et diversa alia conveniat in
utrobique sentienda ad differentiam quod alia ratio spiritibus non per se
rationalibus et indebitam primum unam rationem alii deus ad rationem.
De omni attributa divina conveniunt in una ratione deus ad rationem
et differentiam quod rationes rationes non per se utrobique ratio deus ad rationem
tunc in se potest esse utro ad ratio attributa.

Constat quod posterius in Deo ad rationem sine ulla ratione
sentientem compositionem naturam ex gratia superiori et deo: pro et ratio
in utroque aut negant. Deus eodem separatur imperiis deum talis ratio.
Deus 3^a et ratio deus ad rationem deus atque imperiis deum.
in rationem singularitatem deus deum. In am quod comparatur Deus ratio
ex ratione et attributa, ex ratione et rationibus. pro et non separatur imperiis
quod comparatur ratio ex gratia superiori et deo. deus: si in differentiam
quod ratio in deum unam. Deus et singularitatem, tunc differentiam imperiis
rationem ratio quod rationem.

Deum deum deum et talis deum tenent. Deum deum
may potest varquies utro generis, et alii quod posterius deum
ratio 4^a de 100 quod ratio in deum ratio utroque abque eo quod ratio
plendat a ratio. Deum nulum primum deum potest deum a ratio. pro
in nulum potest deum ratio utroque. Maior deus ratio quod ratio deum
imperium intelligit effectum existentiam in am existentia ita in
ratio deum quod ratio deum existentia. Deus deus in deum existentiam
deus ratio ratio. pro nulum primum deum imperium potest esse utroque.
Constat quod ex eo quod ratio intelligit effectum singularitatem, nulum
potest

pot' colligi Divi, quia colligitur singly: ex eo qd' his includit effectus
 vocat; nullo mo' pot' colligi ha' quia totam essentia colligitur vocat;
 Sed in primum Deo includit effectus existentiam singlen
 ex eo qd' e' ens divinum: qd' nullo mo' pot' colligi a' ens' divinum quia
 colligitur singly. Hec finis ubi dicitur relectio, p'pendenda
 de re dicitur et quid e' talis effectus.

¶ Dicit in collecta mai' dicens in nullo
 primum dicitur pot' colligi a' singly si sumat ad se qd' a' p'p' dicitur
 si sumat in dicitur qd' dicitur, ut attributor divinum absolute
 nego min', q' e' p' his singly includit effectus existentiam si sumat
 talis his qd' a' p'p', et t' singly in dicitur 2° ratio absolut
 am' h' nullo includit singly, nego in negi e' de effectus attri
 buti divini a' p'p' qd' sit singly, in t' effectus h' a' p'p': et t' r'as h' a' p'p'
 pot' colligi dicitur a' singly: qd' e' r'as attributi divini.

Hec de e' ¶ Sed probarem dicitur mai' de primum deo in
 solim includit effectus existentiam 1° locum 1° singly dicitur
 primum loci includit effectus existentiam singlen, nego: nam e'
 existentia loci ex se qd' dicitur a' p'p' a' effectus existentia singly
 et t' existentia creati pot' abstrahi r'as existentia in loci qd'
 pot' sit existentia auti in a' signato si in a' existentia
 et hoc 2° in a' dicitur. qd' h' primum dicitur includit effectus
 existentiam autem a' p'p' t' primum in loci includit effectus
 solam existentiam loci, existentiam in autem singlen pot' in
 t' dicitur in a' signato: et existentiam in a' existentia includit
 primum singly qd' dicitur a' p'p'.

¶ Ergo concludimus qd' in pot' colligi primum
 divinum a' divinum quia colligitur existentia a' se: aliter t' p'
 fitorre ad primum divinum loci qd' colligitur existentia a' se
 loci, sicut ad primum divinum singly sicut existentia singly.
 Consequenter pot' h' dicitur qd' 2° 2° q' dicitur q' dicitur in r'as
 de Trinitate sine inferior pot' colligi attributa q' dicitur
 no' r'as, ut p'p' dicitur emanant ab effectus, et ab alio r'as
 dicitur

de glorijs potest conligi & alij signis rarijs splendens ab auti existit
 sentia: qd il sine imperfectione potest conligi attributa divina gloria
 & ista existantia in splendens a singularitate existente in au
 exente.

2o Ad Comparationem d. d. quando mai ex eo qd long in
 dicitur est ab singularitate in pot conligi quia conligiatur. Non
 gite si conligiatur long adesse scilicet si conligiatur adesse 2um non
 sarem huius negi mai. Vnde si hic conligiatur adesse in pot con
 ligi sine vobis pot si conligi sine illo si conligiatur in adesse 2um
 Nam rariis atq. Punctis d. d. ego miri in potatur Des in alium
 in alio est ab existiam legitur, si conligiatur adesse & in ligi
 existia conligiatur, si conligiatur in adesse & ista existia in nego
 miri et tam ex tale supra facta.

↓ ↓   Satisfactio 1o 3a. Nunciam datam n. 2o ex
 istiam. Ii. diuisionem in existentiam et existentiam. Petita
 ty. Vnde diuisionem estiam in ista huius et estiam petita ty.
 Sed ista 2a estiam e. estiam huius in ista 1o. qd ex eo qd estiam
 sum huius sit estiam huius in pot ab illo abstracti rariis utq. huius
 in pot abstracti ab existia petita ty. Conclata 1a qd mai nego
 2um qd a pot ista existantia. Ii. in dicitur e. estiam huius: vel
 ex eo qd existantia petita ty sit estiam huius. Vnde qd ab ista
 abstracti rariis utq. Sed ex eo qd sit abstracti rariis in dicitur ut dicitur
 in ista. Sicut 2o 3a Comparationem potatur n. 2o ut dicitur futuris uirtutibus
 debet dari potentia autq. existentis: Sed attributa divina in pot
 conligi clarantia autq. existentis: qd in pot conligi & futuris
 huius uirtutibus. Huius mai qd futuris uirtutibus gaudet e. ad huius
 existiam rariis in adesse in pot rariis uirtutibus aut huius ex
 istantiam et simul huius potentiam huius in adesse in pot. Huius
 in futuris x. aliquid autq. 1o rariis rariis in pot in pot
 in ista in pot et prioris sit gaudet et huius, conligiatur in
 nam huius in 1o huius existentem et gaudet quoniam gaudet
 uirtutibus

de attributorum in q signo in consequunt q ad huc attributa ex ipso
 Deo attributa q 2o signo: qd consequuntur sunt futurive q ad nos.
 De absolute velis e' abstinere nomine futurivory q' futurivore
 nat creatione ex ipso in eod instanti, et sic de se in sit q'io
 in vno loquenda sola rem gravissimam potius loquendum e'
 In multis perfectionibus ista nil fallat 3o nostram conclusionem.

¶ 12. Arg 2o q' si in phila, in admitti in Deo
 compositione metaph: q' vel rai utq' in gratia divina. Nego arg. Sed
 q' sit in Deo potest admitti compositione univq' quod in dicitur im-
 perfectione in in pot admitti compositione univq' q' hoc in dicitur sine
 imperfectione nam compositione univq' fit q' unitatem univq' compositione
 in fit q' unitatem univq' rai. Sed unio univq' dicitur im-
 perfectione in in ista q'io. Hoc argum nullam habet vim ad
 istam questionem de nomine, nego igit rai et unio q' eam q'
 gater rai unio unitatem compositionem utamur nos compositionem unitatem
 imperfectione. et sicut hoc fallit suam compositionem q' unitatem
 univq' in dicitur duo q' gta unio dicitur in nos fallim q' dicitur, et ut
 tamus compositionem in ille unitatem compositionem et quod sicut
 ad uti vel rai gratia divina.

¶ 13. Sicut dicitur realit in gratia divina dicitur realiter
 aliter imperfectione: q' est dicitur univq' dicitur unitatem imperfectione
 sed 3o 1o q' dicitur realit in gratia absoluta dicitur realiter
 imperfectione: et in 2o loci admittitur dicitur univq' q' ad nos in dicitur
 unitatem in se et in dicitur efficiat et attributa sine ubi imperfectione
 univq'. 3o 2o q' compositione realit dicitur imperfectione realiter
 et in ipse rai unitatem admittit compositionem unitatem sine im-
 perfectione univq'. Sicut conclusio ante nego tamen q' dicitur et dicitur
 univq' q' ad nos ista e' q' nostris dicitur dicitur in unitatem divina in
 q' quibus dicitur unitatem dicitur dicitur. taly aut quibus dicitur
 in imperfectione sed perfectio ut q' se pot: at in dicitur et dicitur
 realit dicitur in Deo dicitur compositionem unitatem divina quod
 e' perfectio realit; sed aut q' dicitur perfectio realiter imperfectione.

imperfecis
 ¶ 4 Arg. 3° oia tributa diuisa tam ab se qm rebus
 sunt singuliter infensa in sua gre. Sed talia in aiat si in alijs
 admittent rias utq; qd in e admittenda. Dico nra Sed Dico exia
 fensum in alijs gre e idud qd intulit oim perfectio in ea gre.
 Sed diuisa sunt pfectio in gre attributorum quorum sunt diuisa diuisa
 in intulunt in uti: qd si admittent rias utq; in attributi diuisa pce
 in aiat singuliter infensa in sua gre. Dico nra ex singuliter
 infensa tui e idud qd intulit oim perfectio tui in ea gre tui
 qd intulit oim pfectio nega, q a pfectio diuisa in ea tui
 intulit pfectio pfectio diuisa abe in id tui pfectio diuisa pater
 nitatis & filiationis: ut de de attributi absoluti. Sed digna
 in diuisa sunt pfectio attributorum in riae tui attributi nega
 in riae tui attributi singuliter tui, q a tui in sunt pfectio attributo
 rum in sua utiq; sed tantum in sua singularitatis.

¶ 5 Quod uis attributum in tui in intulit pfectio
 eim singuliter in aiat ex eritis et facti d riae in conueniunt
 pfit de riae utiq; nra in tui singuliter: qd dea tribu
 tum diuisa tui quando pfit q diuisa q d q pfectio et nra
 e absurdum tui pfectio q adno, ut in diuisa gre et riae, p
 pfectio in rias utiq; q diuisa. Et optionem ex pfectio in diuisa q
 tui sit singuliter infensa in riae id nra in ea riae pfectio
 q alius tui q adno, pfectio attributa liquet attributa sunt pfectio
 et in intulunt facti in riae. Deinde si Dico et tui
 singuliter infensa, et ad tui ad riae hinc singuliter infensa, talis
 in intulunt pfectio nec pfectio singuliter infensa, q q tui
 hinc nra de eia pfectio in riae tui riae, id in ea riae in
 pfectio q pfectio q pfectio pfectio tui in riae riae nra
 in riae tui pfectio et pfectio: ut q tui pfectio diuisa
 de attributi diuisa in tui in tui oim pfectio in ea riae et
 pfectio q adno in alia riae nra in riae tui attributi.

¶ 6 Sufere qd qm tui attributi e in pfectio q diuisa

g. dicitur: Sed oia potentialiter in Deo e' in se'is n' admetenda.
 qd nec admetenda e' r'as utiq' si qd mai' e' in p'ia virtute q'
 admet' d'ca in p'ia reali nego mai' et t'ite d'p'do in oia p'actib'z
 realib' in Deo est imperf'io d'ca p'actib'z virtualib' nego. Quod
 realit' e' imperf'io q' daret in Deo a p'p' ad p'actam ab'p'te
 g' f'ec'ion' q'm reatu n' haberet: p'actib'z virt' n' e' imperf'io q'
 hoc tota contigit in n'ro d'p'te contingente q'm un' l'ic' in i'p'io
 ut i'nt'ite et m'lt'is p'f'ic'io' g' d'ca, sicut d'p'mu'g' 12 de
 constitutione et d'p'te virt' et in q'nta d'icemus de causa m'lt'
 virt' sive de p'incipio m'lt' in d'ca.

↓ 7   Art' 4° de g'ratum d'icim' debet contigi
 p'fectiori m'io q' p'it: Sed p'fectior modus e' contigere quodlibet
 g'ratum d' p'actib'z et ex'p'tentia aut' m'lt' in l'ic'ia: qd n'
 debet contigi l'ic' p'ictum at'ingit' A 1° negando mai' q' p'f'
 f'ectior modus e' d'p'ere oia attributa d'ca et ind'p'tem ex'p'te
 tem d'ct'ia, et t'ri 2° adu'ertari'z p'oint contigi attributa int'le
 virt' d'ca, et d'ca virt' ab'ct'ia. deinde p'f'ic'io' l'ic'ia p'ictor'
 um d'icim' i' l'ic'ia et int'ic'ia. et t'ri illa cognoscim' ab'ct'
 p'ia ual'le d'p'ere g' cognoscim' r'at'ion' imo et d'ct'ore p'f'ic'
 dinam. Igit' attributa d'ca p'oint cognoscim' anob'z oib'z
 mod'z q' d'nt cognoscib'ia et d'p'f'ic'io' sicut i'nt' cognoscib'ia
 ut u'lt' p'ic'ando a d'ca: qd si ea cognis d'ct' m'it'us p'f'ic'io'
 sive in p'f'ic'io' tota imperf'io tribuit n'ro d'ct'ia. A 2°
 et ex'p'dim'z d'p'endo mai' debet d'p'ere p'fectiori modo si con-
 tigi'at add'cto q'it e' a p'p' p'actat si contigi'at in alio q' p'ic'io'
 do at'ingit' nego mai'. q' in hoc l'ic' n' e' cognoscib'le ab'ct'
 l'ic'ia g' f'ectiori mod' et ap'licata ead' d'p'te ad m'io nego d'ca.

↓ 8   Art' 5° de r'ate utiq' e' qd sit ind'p'tem
 ad m'f'iora singularia: Sed g'ratum d'icim' n' p'it contigi ind'p'tem
 ad singularitatem: qd p' m'io na d'ca n' p'it d'p'ere ind'p'tem
 ad l'ic'ia attributa: qd attributa n' p'oint contigi in d'ca. Sed ma-
 xime d'ct'ata ad h'om' et s'c'm l'ic'ia' op'p'ortiam r'at'ion'
 nego

negi nro, ad probandam res t^a Conditio ante nigro boni, dicitur q^d
 na dicitur in eo ligno in q^o sumit potens producere attributa q^d
 emanatione nro, Conditio q^d a a p^r, idem Conditio deficiat
 ad hoc et tunc attributum: at tunc attributum v^o gestora dicitur in
 dicitur indifferens q^d tunc t^a a q^d paternitate t^a filiam. q^d tunc
 in pot^a dicitur t^a p^r de paternitate, quia facta p^rict de filia
 h^o d^o q^d t^a sit pot^a p^rict q^d tunc et sumat attributum q^d tunc
 in q^d t^a a p^r nullo inveniunt d^o dicitur t^a imperfectionem.

L. 9 **R. 2^a** dicitur anq^{uam} na dicitur in pot^a Condi-
 ti indifferens ad hereditatem in hereditate attributa d^o, in pot^a Condi-
 ti d^o uno attributo in d^o negi. q^d dicitur q^d tunc dicitur na in
 dicitur et in d^o dicitur, ita q^d tunc dicitur gloria dicitur in d^o dicitur
 dicitur in d^o dicitur. q^d tunc na q^d tunc q^d tunc in d^o dicitur
 ad hereditatem hoc t^a dicitur attributum h^o t^a dicitur ad hereditatem
 attributa, ita h^o gloria in d^o respicit dicitur q^d gloria dicitur
 q^d in d^o dicitur, nec q^d tunc dicitur de alio, t^a q^d tunc Conditio indifferens et
 indifferens, ita ut in magis gestulat q^d tunc de parte q^d tunc de filio. H^o dicitur
 dicitur in d^o dicitur, ita in d^o dicitur respicit dicitur in d^o dicitur
 ita in d^o dicitur indifferens et in dicitur.

L. 10 **Ex dicitur** dicitur q^d tunc dicitur ratione uty in d^o dicitur
 q^d tunc dicitur in d^o dicitur si aliquid dicitur requirit ad uty q^d tunc dicitur
 dicitur ex dicitur dicitur indifferens, aut dicitur dicitur. nam dicitur
 dicitur nullo dicitur imperfectionem, tunc dicitur Conditio dicitur
 dicitur. ita in d^o dicitur a se. tunc dicitur in d^o dicitur
 dicitur dicitur. de indifferens t^a dicitur dicitur q^d tunc dicitur
 dicitur in d^o dicitur dicitur q^d tunc dicitur gloria dicitur q^d tunc dicitur
 aliquod dicitur tunc dicitur indifferens in d^o dicitur in d^o dicitur.

Subiectio 2^a

Quomodo spes utit admi potuit in p^ria dicitur.

L. 1 **Resoluta dicitur gl^o dicitur, factioy negotii est**
 re/Sume

resolvare quam sicut alia quae admitti possunt in generali dicitur. Et igitur
2^a resolutio attributum divinum in se et unum quod ad attributum
relativum et absolutum. Et quod ab utroque attributo in se potest
haberi ratio attributi divini quod procedit a ratione relativi et absoluti. Sed
talis attributum sic absolutum potest praeiungi in generali de attributo
lativo et absoluto: quod.

2 2 Dicitur ad relativum et absolutum ad
universum: Sed quod debet esse univocum: quod. Ergo nisi si relati-
va et absoluta fiant unam rationem in qua conveniant et una dicitur
quod si differant, ut sunt attributa divina. oia tamen conveniunt in
eo quod sunt attributa sine proprietate in se dividit. et differunt in eo
quod aliqua sunt relativa et alia absoluta. Hoc plenius patebit
in metha de administratione univocam ad ex absolutum et re-
lativum, adnotante solum relationem transcendentalium et in divinis
in generali praeiungi in administratione rationem fundamentalem ad sepe differ-
a quibus et sic.

2 3 2^a resolutio attributum divinum relativum est unum
quod ad oia attributa relativa. Et ex dictis dicitur 4^a a 2^a 2^a 2^a
ubi dicitur quod personam divinam in se praeiungi in generali in specie de quibus
quod persona singula in generali quilibet quod persona est species subsistentia in generali
substantia. Ad clariorum in rationem praesentis questionis suppono prima
de identitate attributa relativa. Dicitur quod factibile quod nos dicitur
nam personarum quingule includit factibile. 1^a est ratio in generali
a nullo in potest quilibet quod non. 2^a subsistentia 3^a personarum
filiis 4^a productionis sine originis aliter. 5^a relationis fundamentali.
filiis includit 3^a factibile. 1^a est productionis personae. 2^a subsistentia
3^a relationis fundamentali. sicut spiritus aliter 3^a includit factibile
1^a est personarum spirituum aliter. 2^a originis sine personarum
autem 3^a relationis fundamentali in hinc factibile subsistentia
4^a non includit quod personam. Sed quod hanc personarum quod volunt personarum
personarum tantum personae et filius: spiritus personae que dicitur divina
Dicitur 3^a personam includit 3^a factibile. 1^a est personarum personae

2^a Subsistentia 3^a relatio praedamentalis.

2 4 Ex q pot raeon Subsistentie et bin tribus personis, oas in unident fratru Subsistentie sive raeon relatione e' loiqz tribus psonis, et spiritui altius, raeon p'ncipij altius dicitur pater moti, et spirationi altius s'onden raeon productionis pater e' loiqz filius et spiritui pater. Hoc supposito sicut 2^a relatio i'abit et tenenda, in eo qd' q'as sit in op'eta sicut dilatat totam nam bin dummodu dilatat aliquod p'ratum notabitur d'istinctio singla ut dilectio d'istinctae 4^a nata, sicut in d'istinctiore sit.

2 5 3^a relatio relata dicitur in huiusmodi q'as ad unum ab aliis relativa q'is q' talis relatio q'at in q' ad quolibet ab aliis vel dilatat totam esse relatiuam bin. Sed q' ita q'at e' una q'is q'is. Minor e' tanta maior q'is in his q'asibus p'teritatis e' relatio filii et relatio v'itae, quae in q'asibus sunt q'asibus in q' d'istinctio in d'istincta totam entitatem bin, nam in p'ate n' d'icit fratru Subsistentie p'ris tribus psonis, vel fratru p'ncipij altius et analij p'ncipij loiqz spiritui altius sicut in fide n' d'icit fratrem Subsistentie, vel fratrem productionis pater bin filius et spiritus sanctus, et sicut de alijs: q'is ad unum in d'istinctiore, et dato qd' ad p'ces in op'etate requisitae qd' p'ratum n' dilatat de fratrem totam entitatem esse bin in huiusmodi in inferioribus, ad unum relatio dicitur e' una q'asibus ab aliis relatiuam; ut i' propositione it' q' de fratre Subsistentie in triu personarum, de p'ncipio altius in p'teritatis et spirationis altius, de productione pater in filii et spiritus sancti ut ob eandem raeonem et sicut p'ona sive Subsistentie q'is in q'asibus tota supposito sicut de p'ona singla q'at in q'asibus et sicut loiqz q'at in q'asibus de ab aliis singla.

2 6 Dicitur q'ona dicitur realia n' d'istincta substantia. Sed ab alijs n' pot' abstracta raeon univ'itae: q'is nec e' p'ona q'is e' substantia individua. Supposito tunc e' individua substantia in huiusmodi p'ratum et incommunicabilem alteri p'ratum d'istinctae e' individua substantia hoc e' dicitur individua sive individua nego: nam individuum q'is in huiusmodi d'istincta univ'itatem.

indivisionem definit indivisibilem in se et indivisibilem ab aliis aliis ultimum specie.
ideo indivisibilem quod indivisibilem non potest esse ut supra dicimus. De hinc
finitio in competit subsistentia imo nec subiectum quod non dividitur
et quod non subsistentia in partibus quod in dicta ab aliis aliis ultimum
specie hinc indivisibilem et in hoc in dicenda sunt quod diximus
4^a nota.

27 4^a resbus attribui dicitur abstrahitur
ubi est quod ad attributa abstrahitur. per quod potest fieri de quodlibet attributo
in quod in parte et potest in his partibus quod est abstrahitur. hinc est attri-
butum, ubi est attributum in quod partem in dicitur hanc quidditatem inso-
rum nam ad abstrahitur potest abstrahi rursus potest tunc abstrahitur
immo ab ista et vult potest abstrahi rursus potest magis abstrahitur de
partibus. De hoc sicut dicitur prout quod ad ista hinc quod.

28 5^a resbus in attributis relativity et abso-
lutis potest dari rursus specie. Sic 1° in relativity nam factus subsistentie
ubi potest fieri in quod parte et hinc et illa factus subsistentie relativity
factus relativity quidditatem potest esse hinc ad factus relativity quidditatem
hinc in dicitur in attributis relativity ubi in his partibus. hoc factus
subsistentie est subsistentie hinc factus relativity est relativity sicut diximus
in de relictis hanc prout. hoc ad repetiturum est abstrahitur
de relictis factibus explicatis n° 24 et in de attributis
in hinc in indivisibilem in dicitur x^a dicitur dixit quod an^o 216.

29 Sic 2^a resbus in partibus hinc in dicitur
hinc quod dicitur quod abstrahitur quod dicitur hinc potest abstrahitur
quidditatem hinc quod potest parte et factus productivum
Sic de formabilitate productivum Pauli. Sic dicitur de fa-
ctibus productivum hinc ut^o agere ubi rursus specificis potest abstrahitur
rursus generice abstrahitur ab eo quod hinc hinc hinc hinc
ut dicitur manifestum factus equitate abstractionis ut generice.

Sic 3^a resbus in partibus cognitivis hinc hinc
ad indivisibilem hinc quod conveniunt in rursus hinc parte sicut diximus
de factibus quod et dicitur hinc abstrahitur cognitivis dicitur hinc
ad indivisibilem

ad iudicium hunc etc. dicitur in 1^a q^o cognitio sine ratione ad Deum
 potest divedi in ista facta, q^o sunt cognitio creaturae sine ad ipsam
 Deum, sunt 2^a dicitur tractum dicitur 1^a n° 178 e 179 facta
 cognitio sine ratione ad Deum conuenit in ratione cognitio Dei, affe-
 runt unam speciem probabilem, facta sine cognitio sine ad Deum habet
 alteram speciem probabilem, quod si differunt inter se sic probabile, in
 uno sic glia. Vide locum proxime situm.

3 1. ⁶ Ratio in praeiudicium dicitur dat ratio dicitur sine
 certum probabile, per q^o ad supra charitur hoc dicitur ratio q^o et
 Specie probabile. Sed dicitur q^o dicitur ad speciem probabilem sine dicitur spe-
 cificata, quod potest in q^o est facta. q^o dicitur q^o in creatio, spect-
 ant ad 3um probabile ipa et hinc praeiudicium, dicitur e^o per sonam, q^o
 in dicitur spectant sicut ad 3um probabile ipa q^o dicitur e^o per sona hinc q^o
 natum, filium e^o per sonam etc.

3 2. ¹ Ratio 1^a in dicitur dicitur quoniam ad iudicium dicitur
 generari tamquam facta. Sed in ente dicitur nata potest dicitur ad iudicium
 facta q^o in praeiudicium dicitur in dicitur ratio dicitur dicitur mai^o in dicitur
 dicitur quoniam ad iudicium dicitur tamquam facta dicitur dicitur dicitur dicitur
 facta dicitur nego mai^o, sicut dicitur dicitur in ente dicitur nata
 potest dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur nego,
 q^o ad iudicium et facta dicitur tota e^o q^o dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur imperfectionem in Deum sicut eam referunt ad iudicium dicitur
 dicitur. Vide notata 13.

3 2. ² Ratio 2^a dicitur ratio dicitur e^o q^o dicitur dicitur dicitur
 q^o dicitur dicitur. Sed in ente dicitur nata potest dicitur dicitur dicitur
 q^o dicitur dicitur. Dicitur mai^o et ratio dicitur e^o q^o dicitur dicitur dicitur
 generari dicitur, q^o dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, nego, q^o dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, sed facta dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 nata potest dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur hinc dicitur dicitur quod nata in dicitur dicitur dicitur
 nego, nam filium in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et glia.

et quilibet factor dicitur ab ipso, uicm quidem e qd hanc bonitatem
in uoluntate dependentiam qd ratio uicm loquendi in q depende-
ntia tenet q defectibilitate.

§ 3. Log 3° in dicitur hęc ratio alludenti, iugij
Superiorij: Sed nulum primum dicitur hęc ratio alludenti; qd nullo
hęc ratio dicitur. Dicitur mai in dicitur hęc ratio alludenti
hęc t. Logi dicitur, alludenti, qd hęc negs mai, hęc dicitur in nullo
um primum dicitur hęc ratio alludenti, qd hęc dicitur, alludenti
Logi negs, qd dicitur in nullo qd admittimus in dicitur, hęc qd dicitur
dicitur aut dicitur ratio alludenti, hęc in qd. Dicitur admittere dicitur
dicitur in nullo in nullo, hęc hęc ratio alludenti, Logi dicitur
in nullo in nullo 2^a gaudet auctore, qd adueniunt dicitur gaudet in
nullo in nullo. Hęc dicitur qd dicitur primum dicitur a qd ad sub-
stantia dicitur in dicitur, qd e dicitur a qd e ead substantia dicitur
aut, et in in dicitur gaudet 2^a alludenti, Logi dicitur in nullo, hęc in
primo ad e dicitur, e Congruentia: qd e dicitur dicitur dicitur dicitur.

§ 4. 1^a ratio in gratia dicitur qd admittit qd gaudet.
Si 1° in opinione admittente ratio naris, in q dicitur dicitur gratia
naris de 4^{or} gratia relatione, et de oibus ab ipso, imo e dicitur gaudet
fratris oibus et dicitur dicitur. Si 2° q dicitur dicitur dicitur gaudet
dicitur gaudet q analogiam ad res creatas, in ad dicitur, hęc e propri-
etate adueniente naris hęc dicitur gratia, imo et hęc dicitur dicitur
in nullo e dicitur, et hęc de dicitur gaudet naris gaudet. Si in
ab ipso et fratris hęc dicitur ad ipse et in dicitur dicitur dicitur
et in nullo, hęc de dicitur gaudet in nullo dicitur, q dicitur
dicitur in nullo in nullo a dicitur.

§ 5. 1^a ratio in gratia dicitur qd admittit Sum-
ate. Si 1° ad dicitur dicitur dicitur 2^a n 327 ubi late agitur de be-
atore auctore hęc dicitur in dicitur dicitur dicitur, quidem
in rem dicitur hęc Sum ate dicitur. Et dicitur q dicitur
quilibet dicitur tam relatione, qd ad ipse, imo et hęc dicitur
Congruentia q dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur in dicitur
dicitur

subiecto erit sum ut in attributorum et dictarum formatione.
De alidanti in seio e' oratio difertoy q^a in primis unio ipse
ita sit ut in seio verbo dicitur in seio S^a et sit prius
et illo dicitur in seio ad unum q^a si falsa una tantum dat unio ipse
ita. et sit talis unio sit dicitur et licet tot q^a quod sunt
p^a substantiaty in seio unio verbo; si Verbum sit unio
tum induim de q^a prius conigente talis q^a in dati multiplo subti
requisita ad sum ut.

3 6 Hic veli sumere dicitur q^a ad nos factus dicitur ver-
bi in ordine ad dicitur q^a unio ipse, sunt in x^a dicta dicitur
4^a a x^o 3 2 q^a maxime n° 3 3 3, unum in seio erit sum ut in
uale sine loqum in Verbi dicitur sumpti in adige 2um dicitur factus re-
gondatq^a dicitur p^a unio ipse q^a dicitur adunt aliqui licet h^aerent
et amorem h^aerent que sunt factus in seio Deo et conigente
q^a ad expellim siquid q^a ad expellim, sine q^a ad h^aerent q^a dicitur conigunt
nt in h^aerent Deo q^a dicitur ad h^aerent in seio in seio, alit in seio
h^aerent Deo n^o dicitur q^a n^o dicitur latolity q^a dicitur ad h^aerent q^a dicitur
libera detruent experientiam creaturarum, ut p^a dicitur in dicitur
experientiam n^o dicitur creaturam.

3 7 Concludunt q^a hoc p^a dicitur q^a dicitur dicitur dicitur dicitur
libera, p^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
Deo dicitur supra dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
n^o dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ead^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dum est et h^aerent et amora h^aerent q^a dicitur dicitur dicitur dicitur
mediante ead^a h^aerent et amant mediante ead^a h^aerent dicitur dicitur
dicitur et p^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et. H^aerent q^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dum sunt in seio in seio in seio in seio in seio in seio in seio in seio
h^aerent q^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

3 8 Concludunt 2° dicitur h^aerent dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

habere spiritus sancti quod fratres potuerunt in Deo vice
 2° dicitur quod dilant animi liberorum longitudo, et sunt con-
 gentes. unde respiciunt ipsa gratia longitudo — hoc scilicet
 va e subiecto sic amor liber a subiecto, et vice versa
 hoc fratres subsistentia fiat animi liberorum, illa fratres subji-
 sentia fiat animi liberorum. Quod oia imperio quidem
 ne dilam improvident obtruduntur questionibus mere longi non
 quod totam disquisitionem Theologorum vult aui liberorum Dei de
 nubis ad latit clare aut studente, et si ingenuitate scripti.
 ut hi q^o longe superat legem istius huius.

Seclio 2^a

De Concreta et abstracta prima esse gratia species

39 Supponendum 1° primo concreta et abstracta alia
 esse substantiaria et alia accidentalia. Concreta substantiaria sunt
 inflata ex substantia et subsistentia. Vig hi qui offat ex hu-
 manitate et sua subsistentia, concreta accidentalia sunt inflata ex
 accidenti et sua vires, vig album quod offat ex albedine et
 inheria ad subiectum. abstracta substantiaria sunt substantiaria
 proprie sine subsistentia ut huiusmodi et alia, abstracta acci-
 dentalia sunt accidentalia propria sine inheria, ut albedo et
 color.

40 Supponendum 2° not. hi in resurrexerunt quod contra sub-
 stantiaria et accidentalia dilant in rebus et in obiectis, tunc quod huiusmodi
 sunt in 2^a examinanda in materia 1^a dicitur rebus et obiecta substanti-
 lia esse variabilia quod huiusmodi lupusque aliquid in dicitur rebus aut obiecta
 fixum in concretis, 2° ex eo quod hi sit quodam inflatum in dicitur episcopi
 nam et subiectum que potuerunt dilare — hi a huiusmodi rebus quod subji-
 sentiam, 3° a subsistentia terminare huiusmodi, sicut dicitur ex subji-
 sentia et huiusmodi in 1° dicitur huiusmodi in rebus et subiecto
 huiusmodi in obiectis, in 2° dicitur subsistentia in rebus, et in obiectis huiusmodi.
 De alio

de abso. licti absum & abso. informaz subitum & licti. hinc abso.
 ditionem. 2^a hanc. In^m i dicitur absum adjectivum ab abso. substanti-
 vo in hi mali, siquid utrumque absum dicit de facti. subitum substanti-
 vum & utrumque in dicit effiat. Ist dicitur facti. gignente utrius
 effiat. & hoc et illo. effiat abso. et gigno gignente ut gignit. effiat & gigno
 et licti. 3^a dicitur nominis adjectivum et substantivum. Ist dicitur gramati-
 caly in vis. licti. et dicitur abso. In^m de dictione recti et obliqui
 ead. veritate licti gignit transferri in rectum quod erat in obliquo, et vice versa.
 In^m dicitur dicitur substantivum dicitur in recto non et obliquo substantivum.
 licti in adjectivum substantivum dicitur in recto factum, et in obliquo substantivum.
 adjectivum dicitur in recto substantivum et in obliquo factum. 5^a In^m dicitur dicitur
 licti contra substantivum dicitur in recto substantivum et in obliquo non,
 adjectivum dicitur in recto factum, et in obliquo factum.

4 1. Suppono 2° contra substantivum et adjectivum
 de gignit & licti in locutionum inferiorum, vis ad 2° gignit in locutione
 licti, hi et haec sunt licti in locutionum inferiorum. deinde locutionum
 2° gignit in dicit effiat albi, et dicit effiat nigri, absum et nigrum sunt
 licti in locutionum inferiorum, si tamen ab abso. et nigra dicitur. Si gignit
 absum dicitur, gignit dicitur gignit et licti. Sed si alij gignit & licti dicitur, sunt hoc. gignit.

4 2. Hec dicitur si locutionum hi et haec sunt licti in locutione
 si Domini. Sed Chrysostomus introducit effiat substantivum in locutionem et
 licti locutionem, et locutionem autem et locutionem in dicit univocum. gignit
 locutionem hi in dicit univocum in locutione licti et Chrysostomus Domini. Hec 2° gignit
 minoris 2° gignit ad locutionem et locutionem dicit univocum et dicitur univocum.
 2° gignit Chrysostomus Domini, et hic hi et haec. In dicitur locutionem si tamen ad locutionem
 substantivum dicitur. Sed et in locutionem hinc dicitur dicitur gignit substantivum
 pronominis ab eo quod locutionem substantivum sit locutionem & in locutionem, et licti in locutionem
 licti & ejusdem licti licti et licti. nam si locutionem gignit ad locutionem su-
 substantivum dicitur, locutionem est dicitur licti ab licti gignit hinc, siquidem
 in locutionem effiat gignit dicitur licti dicitur ab licti. Hec dicitur
 quod substantivum abstracta a dicitur et hinc sit analogum, quod hoc dicitur gignit
 ad locutionem dicitur a licti et Chrysostomus 2° gignit est univocum, sicut aut univocum
 sit

